

Store Norske Spitsbergen Kulkompani

Telefon 79 02 52 00
Telefax 79 02 18 41

AKTIESELSKAP

Postboks 613
9171 LONGYEARBYEN
SVALBARD

Foretaksnr: NO 916 300 395
Bankgirokonto: 7560.07.08031

Miljøverndepartementet
Avdelingsdirektør Tore Ising
Postboks 8013 Dep
0030 Oslo

Deres ref.:
200500141-/MHK

Vår ref.:
07/46 a. 302.3

Longyearbyen
21.02.2007

HØRINGSUTTALELSE – FORSKRIFT OM TILSKUDD TIL SVALBARDS MILJØVERFOND

Det vises til høringsnotat av 11. januar 2006 om forskrift om tilskudd fra Svalbards miljøvernfond.

Store Norske er eier av et stort antall faste kulturminner på Svalbard, og muligheten til å søke støtte til tiltak i forhold til disse er viktig for selskapet. Store Norske er, som privat rettssubjekt, søknadsberettiget, jfr. forskriftsforslaget § 2.

Forslaget sier i § 1 at midler fra fondet kan brukes til bl.a. tilskudd til ”skjøtsel, vedlikehold og granskning etter svalbardmiljøloven §§ 21, 44 tredje ledd og 45 så langt dette ikke kan ventes dekket av den ansvarlige.” Det antas at Store Norske kan foreta vedlikehold, restaurering osv. på kulturminnene som selskapet eier, vel å merke med de tillatelser som evt. måtte kreves. Dette vil imidlertid ikke nødvendigvis være tiltak ”etter svalbardmiljøloven § 45.” Skal det være et slikt tiltak, må det – for Store Norskes del – dreie seg om tiltak for å motvirke forfall, vel å merke etter pålegg fra Naturverndirektoratet, jfr. § 45 siste ledd. Noe annet ansvar eller forhold til tiltak isolert sett ”etter svalbardmiljøloven § 45” har ikke Store Norske som eier av kulturminner. På denne måten kan det synes som om Store Norske vil være avskåret fra å søke om midler til tiltak utover å motvirke forfall eller til vedlikehold – for eksempel restaurering og anskueliggjøring – siden Store Norske ikke har noen forpliktelse eller rolle i forhold til dette i § 45.

”Etter svalbardmiljøloven § 45” er det Sysselmannen som har kompetanse til å treffe tiltak i forhold til faste kulturminner. Siden Sysselmannen ikke er søknadsberettiget, oppstår det spørsmål om hvem som i det hele tatt kan søke om tilskudd til tiltak utover eiers vedlikeholdsplikt etter pålegg, jfr. § 45 siste ledd.

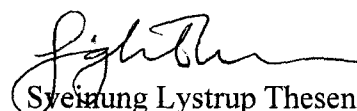
En forenklende tolkning av forskriftsforslaget § 1 kan da være at det kan søkes om tilskudd til *den type tiltak* som nevnes i lovens § 45. Dette vil gjelde alt fra vedlikehold til restaurering og anskueliggjøring. Dermed vil alle rettssubjekter som er nevnt i forskriftsforslaget § 2, kunne søke om tilskudd. Når det gjelder unntaket om at tilskudd kun kan ytes ”så langt dette ikke kan ventes dekket av den

ansvarlige,” må det presiseres av Store Norske, som eier av et kulturminne det foreslås å gjøre noe med, ikke etter forskriften kan ventes å dekke kostnaden hvis det er snakk om å gjøre noe annet eller noe mer enn å teffe tiltak for å motvirke forfall. Noe annet vil ikke Store Norske være juridisk ansvarlig for, jfr. § 45. I så fall må det i forskriften stå ”så langt dette ikke kan ventes dekket av den ansvarlige eller eieren.”

Oppsummeringsvis er det altså tvil om hva det kan søkes om tilskudd til og hvem som kan gjøre dette i forhold til faste kulturminner. En måte å unngå dette på, er å endre ordlyden i forskriftsforslaget § 1 andre ledd bokstav c, slik at det går klarere fram at det gjelder tiltak *av den type som nevnes* i de bestemmelsene i svalbardmiljøloven det henvises til. Utover dette har ikke Store Norske noen kommentarer til forskriftsforslaget.

Med vennlig hilsen
for Store Norske Spitsbergen Kulkompani
Aktieselskap

Dag Ivar Brekke
viseadministrerende direktør

Sveinung Lystrup Thesen
juridisk rådgiver